

NEW MEMBERS OF ICT

- Dr R. A. Bianghi — Centre de Physiologie et d'Immunologie Cellulaires INSERM U 104, Hôpital Saint Antoine, 75571 Paris 12, France.
- Dr D. Christensson — The National Veterinary Institute, Department of Parasitology, S-750 07 Uppsala, Sweden.
- Dr T. Kassai — Állatorvostudományi Egyetem, Általános Állattani és Parazitológiai Tanszék, Budapest VII., Landler Jenő utca 2, Hungary.
- Dr F. von Knapen — Rijksinstituut voor de Volksgezondheid, Postbus 1, 3720 BA Bilthoven, Nederland.
- Dr I. Ljungström — The National Bacteriological Laboratory, Department of Parasitology, S-105 21, Sweden.
- Dr A. Mantovani — Istituto Superiore Sanita, Viale Regina Elena 299, 00161 Roma, Italy.
- Dr K. D. Murrell — United States Department of Agriculture, Agricultural Research Service, Helminthic Diseases Laboratory, Animal Parasitology Institute, Beltsville, Maryland 20705, USA.
- Dr M. G. Ortega-Pierrez — Centro de Investigacion y de Estudios Avanzados Del IPN, Department of Genetics and Molecular Biology, Apartado Postal 14-740, Mexico 14, D.F., C.P. 07000, Mexico.
- Dr D. U. Thomsen — Veterinaerkontrollen, Slagelse Andelsslagteri, Volden 11, DK-4200 Slagelse, Denmark.

60 ZJAZD AMERYKAŃSKIEGO TOWARZYSTWA
PARAZYTOLOGICZNEGO (4-8 VIII 1985)

Ten jubileuszowy Zjazd odbył się na terenie University of Georgia (Athens, stan Georgia) równocześnie z obchodami 150-lecia tego najstarszego, stanowego uniwersytetu w USA. Obrady toczyły się w doskonałe

wyposażonych w aparaturę naukowo-badawczą i dydaktyczną obiektach Wydziału Weterynaryjnego, w samym centrum Uniwersytetu. Program a także zaplecze socjalne były doskonale przygotowane przez miejscowy komitet organizacyjny.

W drukowanym programie Zjazdu znalazło się 151 doniesień, zgłoszonych przez autorów z USA i wielu innych krajów. Były one prezentowane w następujących sekcjach: 1) Konferencja na temat kokcydiozy (5 referatów); 2) Chemioterapia, kontrola, fizjologia i biochemia (10 referatów); 3) Immunologia (34 referaty); 4) Ekologia (7 referatów); 5) Badania nad kleszczami i „tickborne disease” (4 referaty); 6) Cykle rozwojowe (10 referatów); 7) Epidemiologia (7 referatów); 8) Patologia (4 referaty); 9) Układy pasożytnicze u bezkręgowców (5 referatów); 10) Morfologia i struktura (6 referatów); 11) Fizjologia, biochemia i hodowle *in vitro* (12 referatów); 12) Pasożyty ryb (9 referatów); 13) Systematyka (8 referatów).

Pozostałe doniesienia zgłoszone na Zjazd zostały przedstawione w sekcji plakatowej.

W sekcji immunologicznej H. R. Gamble i K. D. Murrell z Animal Parasitology Institute, U.S. Department of Agriculture, przedstawili interesujące doniesienie na temat oceny diagnostycznej w teście ELISA antygeny uzyskane z hodowli larw mięśniowych *Trichinella spiralis*, określanego jako „parasite secretory products”. Autorzy stwierdzili, że antygen, rozpoznawany przez przeciwciała monoklonalne, był obecny we wszystkich badanych szczepach *T. spiralis*, z tym jednak, że ciężar cząsteczkowy białek zawierających epitopy tego antygeny różnił się, w zależności od pochodzenia szczepu. Ponadto przeciwciała zawarte w surowicach, uzyskanych od myszy uprzednio zarażonych *T. spiralis* wyizolowanymi od zwierząt dzikich, a także surowice uzyskane od myszy zarażonych *T. pseudospiralis*, reagują specyficznie z antygenem wydzielniczym, uzyskanym z larw *T. spiralis* izolowanych z organizmu świni. Istotnym wnioskiem wypływającym z tych badań jest stwierdzenie, że źródło zarażenia świń domowych przez *T. spiralis* nie ma wpływu na rzetelność diagnozy włośnicy w teście ELISA.

Inne ciekawe doniesienie przedstawione przez H. H. Mahamat, A. J. Muskoe, V. M. Natulya i F. R. Rurangirwa, z International Laboratory for Research on Animal Disease, Nairobi, Kenia, zatytułowane „Mechanizmy kontrolujące zarażenie eland (*Taurotragus oryx*) świdrowcem *T. congolense*”, uwypukliło praktyczne możliwości zwalczania na kontynencie afrykańskim tej niebezpiecznej protozoonozy. U eksperymentalnie zarażonych krów autorzy stwierdzili, że podczas 13 tygodniowego okresu obserwacji poziom świdrowców we krwi był wyższy niż u eland po uprzednim dożylnym zarażeniu *T. congolense*. W krwi tych ostatnich już po 4 tygodniach nie stwierdzano świdrowców, gdy we krwi krów

wysoka liczba pasożytów utrzymywała się przez cały okres doświadczenia. Monocyty uzyskane z krwi eland wykazywały silniejszy efekt fagocytarny wobec *T. congolense* w porównaniu z monocytami uzyskanymi z krwi krów. W 4 tygodniu po zarażeniu w materiale uzyskanym od eland ujawniły się zmiany w składzie antygenów powierzchniowych *T. congolense*, natomiast w materiale uzyskanym od krów to charakterystyczne zjawisko nie wystąpiło do 13 tygodnia po zarażeniu. Autorzy sądzą, że gwałtowne usuwanie świdrowców z układu krwionośnego eland jest związane z szybszymi zmianami w składzie antygenów powierzchniowych tych pasożytów. Te szybko występujące zmiany w przypadku świdrowców w organizmie zarażonych eland sprzyjają uzyskaniu odporności przeciw pojawiającym się nowym epitopom (VATs) u tego pasożyta, i w efekcie prowadzi do samowyleczenia (self cure).

Wśród innych bardzo interesujących doniesień Zjazdu (obejmujących prawie wszystkie aspekty badań parazytologicznych) przykładowo wymienić należy: D. E. Burgess — *Tritrichomonas foetus*: przeciwciała monoklonalne o własnościach funkcjonalnych; P. Diffley — Charakterystyka immunologiczna antygenów powierzchniowych świdrowców *T. b. rhodesiense* uzyskanych z osocza zarażonych szczurów; J. H. Wyckoff — Wzmożenie cytotoksyczności makrofagów *in vitro* wobec *Schistosoma mansoni* przez uzyskany drogą dializy wyciąg z limfocytów; K. Nyame, R. D. Cummings i R. T. Damian — Analiza struktury oligosacharydów uzyskanych ze *Schistosoma mansoni*; P. W. Papas — Zmiany morfologiczne *Hymenolepis diminuta*; (referat zawierał wiele szczegółów uzyskanych w badaniach piszącego te słowa opublikowanych w 1983 roku w *Acta Parasitologica Polonica*, 28, 317-326).

Autor niniejszego sprawozdania miał możliwość przedstawienia 3 doniesień z badań prowadzonych w USA; D. J. Murfin, L. Choromański i R. E. Kuhn — Uzyskiwanie i charakterystyka klonów (szczepu Brazil) *Trypanosoma cruzi*; D. J. Murfin, L. Choromański i R. E. Kuhn — Transfer surowicy uzyskanej od myszy zarażonych *Trypanosoma cruzi* uodparnia przeciw inwazji *T. cruzi* (szczep Brazil) odporne myszy szczepu C57B1/6 a nie uodparnia podatnych myszy szczepu C3H; L. Choromański i R. E. Kuhn — Przełamywanie immunosupresji w eksperymentalnej chorobie Chagasa drogą wielokrotnych iniekcji erytrocytów heterologicznych.

Nowym Prezydentem Amerykańskiego Towarzystwa Parazytologicznego został wybrany Prof. dr R. T. Damian z University of Georgia, światowej sławy znawca problemu *Schistosoma mansoni*. Prestiżowa nagroda — wyróżnienie Amerykańskiego Towarzystwa Parazytologicznego „Henry Baldwin Ward Medal”, za dotychczasowe osiągnięcia w badaniach nad pasożytami, została przyznana drowi D. R. Brooksowi z British Columbia University, Vancouver, Canada.

Poza obradami program Zjazdu przewidywał szereg ciekawych wycieczek i innych imprez. Autor sprawozdania uczestniczył np. w zwiedzaniu tzw. „Cycloramy” (w Atlancie, Georgia) zawierającej wiele pamiątek historycznych, związanych z okresem secesji 11 stanów południa. Główną atrakcją „Cycloramy” jest namalowany w latach 1885-1886 z wydatnym udziałem polskich artystów obraz imponujących rozmiarów — 121,92 na 15,24 m, przedstawiający bitwę o Atlantę (22 lipca 1864 roku) i żywo przypominający naszą wspaniałą Panoramę Racławicką.

Leszek Choromański